

Žaloba podaná dne 14. září 2010 — ArcelorMittal España v. Komise**(Věc T-399/10)**

(2010/C 301/84)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastnice řízení**

Žalobkyně: ArcelorMittal España, SA (Gozón, Španělsko)
(zástupci: A. Creus Carreras a A. Valiente Martin, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhové žádání žalobkyně

— Zrušit články 1, 2, 3 a 4 rozhodnutí v rozsahu, v jakém se týkají ArcelorMittal España, S.A.;

— podpůrně zrušit pokutu uloženou ArcelorMittal España, S.A.

— a podpůrně snížit pokutu uloženou ArcelorMittal España, S.A.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Prostřednictvím žaloby se žalobkyně domáhá zrušení článků 1, 2, 3 a 4 rozhodnutí Komise K(2010) 4387 konečné, ze dne 30. června 2010 ve věci COMP/38.344 — Předpínací ocel, kterým Komise rozhodla, že žalobkyně spolu s dalšími společnostmi porušila článek 101 SFEU a článek 53 EHP, neboť se účastnila pokračující dohody nebo jednání ve vzájemné shodě v odvětví předpínací ocele na celoevropské, anebo národní/regionální úrovni. Dále se domáhá zrušení či snížení uložené pokuty.

Na podporu žaloby uplatňuje 6 žalobních důvodů.

Zaprvé žalobkyně tvrdí, že Komise porušila její základní právo na nestranný soud stanovené v čl. 6 odst. 1 Evropské úmluvy na ochranu lidských práv a základních svobod („EÚLP“) a článek 47 Listiny základních svobod, neboť pokuta byla uložena správním orgánem, jež má zároveň pravomoci vyšetřovací a sankční.

Zadruhé tvrdí, že se Komise dopustila chyb při výpočtu pokuty, jež vedly k tomu, že žalobkyni byla uložena vyšší pokuta.

Zatřetí tvrdí, že Komise učinila nesprávný závěr o tom, že žalobkyně měla rozhodující vliv na společnosti Emesa a Galycas' do prosince 1997.

Začtvrté tvrdí, že jí Komise protiprávně odmítla zaručit částečnou ochranu podle bodu 23 oznámení o shovívavosti z roku 2002 ⁽¹⁾, ačkoli poskytla rozhodující důkazy o trvání a závažnosti protiprávního jednání, a tedy splnila požadavky stanovené v oznámení.

Konečně žalobkyně tvrdí, že Komise nesprávně uplatnila „zvláštní zvýšení za účelem odrazení“ podle bodu 30 pokynů Komise o ukládání pokut z roku 2006 ⁽²⁾, což vedlo k tomu, že žalobkyni byla protiprávně uložena pokut o 20 % vyšší.

⁽¹⁾ Oznámení Komise o ochraně před pokutami a snížení pokut v případech kartelů, Úř. věst. C 45, s. 3

⁽²⁾ Pokyny Komise o metodě stanovování výše pokut podle čl. 23 odst. 2 písm. a) nařízení č. 1/2003, Úř. věst. C 210, s. 2

Žaloba podaná dne 9. září 2010 — Villeroy & Boch — Belgie v. Komise**(Věc T-402/10)**

(2010/C 301/85)

*Jednací jazyk: nizozemština***Účastnice řízení**

Žalobkyně: Villeroy & Boch — Belgie (Brusel, Belgie) (zástupci: O. Brouwer a J. Blockx, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání žalobkyně

Žalobkyně požaduje,

— prohlásit za neplatné napadené rozhodnutí v rozsahu, v němž se týká společnosti Villeroy & Boch Belgie N.V./S.A.;

— podpůrně, snížit pokutu uloženou žalobkyni;

— uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně požaduje, aby bylo prohlášeno za částečně neplatné rozhodnutí Evropské komise K(2010) 4185 v konečném znění, ze dne 23. června 2010 ve věci COMP/39092 — *Koupeľnová vybavení* týkající se porušení čl. 101 odst. 1 SFEU na trhu s armaturami, sprchovými zástěnami a sanitární keramikou.

Svoji žalobu opírá o sedm žalobních důvodů:

- porušení článku 101 SFEU a článku 53 Dohody o EHP, jakož i ustálené judikatury, jelikož rozhodnutí nesprávně vycházelo z jediného a trvajících protiprávního jednání;
- porušení povinnosti uvést odůvodnění, která vyplývá z čl. 296 odst. 2 SFEU, jelikož odůvodnění jediného a trvajících protiprávního jednání bylo nedostatečné a chybné;
- porušení povinnosti uvést odůvodnění u domnělé účasti žalobkyně na protiprávním jednání, které jí je vytýkáno, na belgickém trhu, jakož i nedostatek důkazů, že se žalobkyně na tomto protiprávním jednání na belgickém trhu podílela;
- tvrzení, že žalobkyně a její mateřská společnost ručí jako společní dlužníci za zaplacení pokuty, je v rozporu se zásadou *nulla poena sine lege* podle čl. 49 odst. 1 Listiny základních práv EU a se zásadou, že „výše trestu nesmí být nepřiměřená trestnému činu“ podle čl. 49 odst. 3 ve spojení s čl. 48 odst. 1 Listiny, jakož i porušení článku 23 nařízení (ES) č. 1/2003;
- chybné stanovení výše pokuty, jelikož tato se vztahuje na obraty, které nesouvisí s protiprávním jednáním, které je jí vytýkáno;
- neoprávněné zamítnutí snížení pokuty z důvodu nepřiměřené délky řízení v rozporu s článkem 41 Listiny;
- porušení čl. 23 odst. 3 nařízení č. 1/2003 z důvodu chybného stanovení pokuty v závislosti na závažnosti protiprávního jednání a nesprávné stanovení „odrazujícího faktoru“, jakož i nepřiměřenost výše pokuty v absolutním smyslu.

Žaloba podaná dne 10. září 2010 — Justice & Environment v. Komise

(Věc T-405/10)

(2010/C 301/86)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Justice & Environment (Amsterdam, Nizozemsko)
(zástupce: P. Černý, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhové žádání žalobkyně

- Zrušit napadená opatření Komise (rozhodnutí Komise 2010/135/EU a 2010/136/EU a odpověď Komise K(2010) 4632.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Touto žalobou se žalobkyně domáhá zrušení rozhodnutí Komise 2010/135/EU ⁽¹⁾ a 2010/136/EU ⁽²⁾ týkajících se uvedení na trh geneticky modifikovaného produktu z brambor jakožto potravin a krmiva, jakož i zrušení rozhodnutí K(2010) 4632, kterým byla zamítnuta žádost o vnitřní přezkum podaná žadatelkou v souladu s hlavou IV nařízení (ES) č. 1367/2006 ⁽³⁾.

Na podporu své žaloby uvádí žalobkyně následující žalobní důvody.

Žalobkyně tvrdí, že přijetím rozhodnutí 2010/135/EU a 2010/136/EU Komise porušila základní procesní požadavky ve smyslu článku 263 SFEU a nesplnila své povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 4 odst. 2 směrnice 2001/18/ES ⁽⁴⁾. Podle žalobkyně napadená rozhodnutí porušují některé obecné zásady práva EU, jelikož ohodnocení rizik, které Komise provedla, bylo rozporuplné, Komise nesprávně vyložila čl. 4 odst. 2 směrnice 2001/18/EU, nevzala v úvahu všechny důkazy a nezohlednila změnu práva. Žalobkyně také uvádí, že tím, že rozhodnutí Komise 2010/136/EU dovoluje uvádět na trh geneticky modifikovaný produkt z brambor, je v rozporu také s nařízením č. 1829/2003/ES ⁽⁵⁾.

Dále žalobkyně tvrdí, že rozhodnutí Komise K(2010) 4632 je protiprávní, jelikož zachovává protiprávnost obou výše uvedených rozhodnutí Komise, neboť zamítá žádost o vnitřní přezkum podanou žalobkyní. Navíc žalobkyně tvrdí, že Komise porušila zásadu řádného výkonu spravedlnosti a nesplnila svou povinnost náležitě zohlednit všechny důkazy ve správním rozhodovacím postupu, jelikož nevzala náležitě v úvahu argumenty předložené žalobkyní ve své žádosti o vnitřní přezkum.

⁽¹⁾ Rozhodnutí Komise ze dne 2. března 2010, kterým se v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2001/18/ES uvádí na trh produkt z brambor (*Solanum tuberosum* L. linie EH92-527-1) geneticky modifikovaný za účelem zvýšení obsahu amylopektinové složky ve škrobu (zveřejněné jako dokument K(2010) 1193) (Úř. věst. 2010, L 53, s. 11).

⁽²⁾ Rozhodnutí Komise ze dne 2. března 2010 o povolení uvedení krmiv vyrobených z geneticky modifikovaných brambor EH92-527-1 (BPS-25271-9) na trh a náhodné nebo technicky nevyhnutelné přítomnosti těchto brambor v potravinách a krmivech podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1829/2003 (zveřejněné jako dokument K(2010) 1196) (Úř. věst. 2010, L 53, s. 15).

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1367/2006 ze dne 6. září 2006 o použití ustanovení Aarhuské úmluvy o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí na orgány a subjekty Společenství (Úř. věst. 2006, L 264, s. 13).

⁽⁴⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/18/ES ze dne 12. března 2001 o záměrném uvolňování geneticky modifikovaných organismů do životního prostředí a o zrušení směrnice Rady 90/220/EHS (Úř. věst. 2001, L 106, s. 1).

⁽⁵⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1829/2003 ze dne 22. září 2003 o geneticky modifikovaných potravinách a krmivech (Úř. věst. 2003, L 268, s. 1).